

Laws of Eiruvim

Part 1: Introduction / The Need for Eiruvim

1. Mastering Your Domains

<p>1. Rambam Shabbat 14:1,4,7 There are four domains regarding Shabbat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Reshut Harabbim (Public Domain) <ol style="list-style-type: none"> a. Road at least 16 amot wide (28 feet) (Shabbat 99a) b. No roof c. Fewer than 3 walls d. * 600,000 People 2. Reshut Hayahid (Private Domain): <ol style="list-style-type: none"> a. Area of 4x4 tefachim b. Surrounded by walls / divisions of 10 tefachim in height (40 inches) 3. Karmalit: Does not meet criteria of Reshut Harabbim or Reshut Hayahid <ol style="list-style-type: none"> a. Does not have road cutting through it. b. Does not have surrounding walls 4. Makom Petur: Area fewer than 4x4 tefachim, higher than 3 tefachim from the ground. <p>See B. Shabbat 6a</p>	<p>1. רמב"ם הלכות שבת פרק יד הלכה א ארבע רשויות לשבת: רשות היחיד ורשות הרבים וכרמלית ומקום פטור, איזו היא רה"ר מדברות ויערים ושווקים ודרכים המפולשין להן, ובלבד שיהיה רוחב הדרך ט"ז אמה ולא יהיה עליו תקרה, ואי זו רה"י תל שגבוה עשרה טפחים ורחב ארבעה טפחים על ארבעה טפחים או יתר על כן, וכן חריץ שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה על ארבעה או יתר על כן, וכן מקום שהוא מוקף ארבע מחיצות גובהן עשרה וביניהן ארבעה על ארבעה או יתר על כן אפילו יש בו כמה מילין אם הוקף לדירה כגון מדינה המוקפת חומה שדלתותיה ננעלות בלילה ומבואות שיש להן שלשה כתלים ולחי ברוח רביעית, וכן חצר ודיר וסוהר שהוקפו לדירה כולן רה"י גמורה הן.</p> <p>הלכה ד איזו היא כרמלית תל שיש בו ארבעה על ארבעה או יתר על כן וגבהו משלשה ועד עשרה, שהכרמלית אינה תופשת אלא עד עשרה ואינה רחבה פחות מארבעה על ארבעה, וכן חריץ שיש בו ארבעה על ארבעה או יתר על כן ועמוק משלשה עד עשרה, וכן מקום שהוקף בארבע מחיצות גובהן משלשה ועד עשרה וביניהן ארבעה על ארבעה או יתר על כן, וכן קרן זוית הסמוכה לרה"ר והוא המקום שמוקף שלש מחיצות והרוח הרביעית רה"ר כגון מבוי שאין לו לחי או קורה ברוח רביעית וכן הימים והבקעה בין בימות החמה בין בימות הגשמים כל אלו כרמלית הן.</p> <p>הלכה ז איזה הוא מקום פטור, מקום שיש בו פחות מארבעה על ארבעה וגבהו שלשה עד לרקיע</p>
--	---

2. Origins of Eiruvim

<p>2. Rambam Laws of Eiruvim 1:1-2 If there is a courtyard (Hatzet) which is shared by many neighbors – each with their own private residence – then according to Biblical Law it is permitted to carry from each residence to the courtyard and to each others' residences, because they are all considered private domains. Similarly for an alley (Mavoi) which has horizontal or vertical markers or a city enclosed by a wall of 10 tefachim and has doors which are closeable at night – they are all private domains according to biblical law. However, Rabbinic law prohibits neighbors from carrying in shared private spaces unless they joined together before Shabbat. This applies to the courtyard, alleyway or city – and</p>	<p>2. רמב"ם הלכות עירובין פרק א הלכה א חצר שיש בה שכנים הרבה כל אחד מהם בבית לעצמו דין תורה הוא שיהיו כולן מותרין לטלטל בכל החצר ומבתים לחצר ומהחצר לבתים מפני שכל החצר רשות היחיד אחת ומותר לטלטל בכלה, וכן הדין במבוי שיש לו לחי או קורה שיהיו כל בני המבוי מותרים לטלטל בכלו ומחצרות למבוי וממבוי לחצרות שכל המבוי רשות היחיד הוא, וכן הדין במדינה שהיא מוקפת חומה גבוהה עשרה טפחים שיש לה דלתות וננעלות בלילה שכולה רשות היחיד היא, זה הוא דין תורה.</p> <p>הלכה ב אבל מדברי סופרים אסור לשכנים לטלטל ברשות היחיד שיש בה חלוקה בדירורין עד שיערבבו כל השכנים כולן מערב שבת, אחד חצר ואחד מבוי ואחד המדינה, ודבר זה תקנת שלמה ובית דינו הוא.</p>
--	---

<p>this was the enactment of King Solomon and his court.</p>	
<p>3. B. Eirubin 21b Rab Judah stated in the name of Samuel: When Solomon ordained the laws of ‘erub and the washing of the hands a bath kol issued and proclaimed: My son, if thy heart be wise, my heart will be glad, even mine; and, furthermore, it is said in Scripture: My son, be wise, and make my heart glad, that I may answer him that taunt me.</p>	<p>3. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף כא עמוד ב אמר רב יהודה אמר שמואל: בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים, יצתה בת קול ואמרה +משלי כ"ג:טו+ בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, ואומר +משלי כ"ז:יא+ חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר</p>
<p>4. B. Rambam Eirubin 1:4-5 And why did king Solomon enact this? So that the nation would not err saying that just as we may carry from our houses to the courtyards or streets, so too we may carry out into the fields and deserts. And they will say that only the courtyards are private domains and they will analogize that it is permitted to carry from public to private domains. Therefore, it was enacted that each private domain which is divided into separate residences, would keep to itself and treat the shared space as a public domain until they combined in the form of an Eiruv.</p>	<p>4. רמב"ם הלכות עירובין פרק א הלכה ד-ה ומפני מה תיקן שלמה דבר זה, כדי שלא יטעו העם ויאמרו כשם שמותר להוציא מן החצרות לרחובות המדינה ושוקיה ולהכניס מהם לחצרות כך מותר להוציא מן המדינה לשדה ולהכניס מן השדה למדינה, ויחשבו שהשוקים והרחובות הואיל והן רשות לכל הרי הן כשדות וכמדברות ויאמרו שהחצרות בלבד הן רשות היחיד וידמו שאין ההוצאה מלאכה ושמותר להוציא ולהכניס מרשות היחיד לרשות הרבים. לפיכך תיקן שכל רשות היחיד שתחלק בדירורין ויאחו כל אחד ואחד בה רשות לעצמו וישאר ממנה מקום ברשות כולן ויד כולן שוה בו כגון חצר לבתים, שנחשוב אותו המקום שיד כולן שוה בו כאילו הוא רשות לרבים, ונחשוב כל מקום ומקום שאחו כל אחד מן השכנים וחלקו לעצמו שהוא בלבד רשות היחיד, ויהיה אסור להוציא מרשות שחלק לעצמו לרשות שיד כולם שוה בו, כמו שאין מוציאין מרשות היחיד לרשות הרבים אלא ישתמש כל אחד ברשות שחלק לעצמו בלבד עד שיערבו כולן אף על פי שהכל רשות היחיד</p>

3. The Need For Eirubin

<p>5. B. Eirubin 68a ‘Rabbah son of R. Hanan asked Abaye, ‘how is it that in an alley in which two great men like you [and Rabbah] reside there should be neither ‘erub nor shittuf?’ — ‘What’, the other replied. ‘can we do? For the Master (Rabbah) [to collect the tenants’ contribution]. would not be becoming, I am busy with my studies, and the other tenants do not care.</p>	<p>5. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף סח עמוד א אמר ליה רבה בר רב חנן לאבוי: מבואה דאית ביה תרי גברי רב רבני כרבנן לא ליהוי ביה לא עירוב ולא שיתוף? אמר ליה: מאי נעביד? מר לאו אורחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי</p>
<p>6. B. Eruvin 6b The halachah is always in agreement with Beth Hillel, but he who wishes to act in agreement with the ruling of Beth Shammai may do so, and he who wishes to act according to the view of Beth Hillel may do so; [he, however, who adopts] the more lenient rulings of Beth Shammai and the more lenient rulings of Beth</p>	<p>6. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף ו עמוד ב והא תניא: לעולם הלכה כבית הלל, והרוצה לעשות כדברי בית שמאי - עושה, כדברי בית הלל - עושה. מקולי בית שמאי ומקולי בית הלל - רשע, מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל - עליו הכתוב אומר +קהלת ב+ הכסיל בחשך הולך, אלא, אי כבית שמאי - כקוליהון וכחומריו, אי כבית הלל - כקוליהון וכחומריו</p>

<p>Hillel is a wicked man, [while of the man who adopts] the restrictions of Beth Shammai and the restrictions of Beth Hillel Scripture said: But the fool walketh in darkness. A man should rather act either in agreement with Beth Shammai both in their lenient and their restrictive rulings or in agreement with Beth Hillel in both their lenient and their restrictive rulings</p>	
<p>7. B. Eirubin 46a R. Jacob b. Idi stated in the name of R. Joshua b. Levi: The halachah is in agreement with R. Johanan b. Nuri. Said R. Zera to R. Jacob b. Idi: ‘Did you hear it explicitly or did you understand it by implication?’ — ‘I, the other replied: ‘have heard it explicitly’ — What was that general statement? — [The one in] which R. Joshua b. Levi has laid down: The halachah is in agreement with the authority that maintains the less restrictive ruling in respect of the laws of ‘erub. What need then was there for the two statements? — R. Zera replied: Both were required. For if we had been informed only that ‘the halachah is in agreement with R. Johanan b. Nuri’, it might have been assumed [that this applies in all cases] whether the halachah leads to a relaxation or to a restriction; hence we were informed that ‘<u>the halachah is in agreement with the authority that maintains the less restrictive ruling in respect of the laws of ‘erub.</u>’ Then let him state, ‘The halachah is in agreement with the authority that maintains the less restrictive ruling in respect of ‘erub’; for what purpose was it necessary to state also that ‘the halachah is in agreement with R. Johanan b. Nuri?’ — It was required because it might have been presumed that the statement applied only to an individual authority who differs from another individual authority or to several authorities who differ from several other authorities, but not to an individual authority who differed from several authorities.</p>	<p>7. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף מו עמוד א אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כרבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי זירא לרבי יעקב בר אידי: בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך? - אמר ליה: בפירוש שמיע לי. מאי כללא? - דאמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כדברי המיקל בעירוב. - ותרתני למה לוי? - אמר רבי זירא: צריכי, דאי אשמעינן הלכה כרבי יוחנן בן נורי - הוה אמינא בין לקולא ובין לחומרא, <u>קא משמע לן: הלכה כדברי המיקל בעירוב.</u> ולימא: הלכה כדברי המיקל בעירוב, הלכה כרבי יוחנן בן נורי למה לוי? - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - יחיד במקום יחיד, ורבים במקום רבים. אבל יחיד במקום רבים - אימא לא</p>
<p>8. Igrot Moshe O.C. 5:28 22. Do we need to put in extra effortan eruv to save people who are not keeping Shabbat in public?</p>	<p>8. שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ה סימן כח כב. אם צריך להשתדל בתיקון עירובין כדי להציל מחללי שבת בפרהסיא מאיסור והתיקון שיש בעירוב למחללי שבת במזיד בפרהסיא, הרי פליגי תנאי בזה. דלרשב"ג הא אין</p>

<p>The "fix" of an eruv for those who desecrate Shabbat in public is of tannaitic dispute...and it seems that law is like R. Shimon Ben Gamliel (that we don't care – based on B. B.K. 69a). And also most of those who do not keep Shabbat are deniers of the entire Torah that everyone agrees there is no obligation or even a commandment/good deed to build an eruv on their behalf. And even regarding those do not know any better, their wickedness and their heresy comes to them from their wicked fathers, therefore they too are not fully considered sinning by accident, and they ignore those who are keeping Torah and those who are greater than their parents. Therefore I am more convinced to say that there is no obligation to prevent them from sinning further...</p>	<p>צורך, דהא אמר בפ"ה דמעשר שני מ"א שאין מציינין על ערלה ונטע רבעי בשאר שני שבוע דהלעיטהו לרשע וימות (ב"ק ס"ט ע"א), ובירושלמי דמאי פ"ג ה"ה איתא שגם ר' יוסי סובר כן, ומשמע שהלכה כן, דהא הלכה כרשב"ג במשנתנו. וגם הא רוב המחללין שבת הם כופרין בכל התורה כולה, שאולי כו"ע מודו שליכא חיוב ואף לא מצווה להשתדל לתקן עירובין בשבילים. אך שאולי בשביל אלו שאין יודעין כלום, דרשותן ואף הכפירה שלהן בא להם מצד שחנכו כן אבותיהם הרשעים, יש איזה מעלה ואולי גם מצווה לתקן עירובין, שלא יעברו גם על איסור הוצאה שבידינו למנוע אותן בתיקון העירובין, מאחר שיש לדונו כשוגג. אף שאינו שוגג ממש, דאף שאביו חנכו לרשותו ולכפירתו, הא עכ"פ רואה ויודע משומרי תורה ומצוות, ויודע שאיכא גדולים ובעלי דעת וחכמה יותר מאביו, שלכן נוטה יותר לומר שליכא חיוב למונעו מעבירה. ובפרט להשי"ך יו"ד סימן קנ"א סק"ו, להדגמ"ר שביאר טעמו ומשמע שהסכים עמו לדינא, דהא משמע שמתירין למכור דברים אסורים לכל ישראל מומר, אפילו לבן המומר כשיכול לקנות במקום אחר (ועי' לעיל סי' י"ג אותיות ז' וט').</p>
<p>9a. M. Shabbat 6:5 A woman may go out [on Shabbat] with ribbons made of hair, whether they are of her own [hair] or of her companions, or of an animal, and with frontlets and with sarbitin⁴ that are fastened to her. [she may go out] with a hair-net [kabul] and with a wig into a courtyard.</p> <p>9b. B. Shabbat 64b Rab said: Whatever the Sages forbade to go out therewith into the street, one may not go out therewith into a courtyard, except a hair-net and a wig...Now, according to Rab, why do these differ? — Said Ulla, [They are permitted] lest she become repulsive to her husband.</p>	<p>9א. משנה מסכת שבת פרק ו משנה ה יוצאה אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה ובטוטפת ובסנבוטין בזמן שהן תפורין בכבול ובפאה נכרית לחצר</p> <p>9ב. תלמוד בבלי מסכת שבת דף סד עמוד ב אמר רב: כל שאסרו חכמים לצאת בו לרשות הרבים - אסור לצאת בו לחצר, חוץ מכבול ופאה נכרית. ורב, מאי שנא הנני? - אמר עולא: כדי שלא תתגנה על בעלה</p>
<p>10a. M. Shabbat 6:3 A woman may not go out with a needle that is pierced, nor with a ring bearing a signet...</p> <p>10b. B. Shabbat 62a Ulla said: And it is the reverse in the case of a man. Thus we see that Ulla holds that whatever is fit for a man is not fit for a woman, and whatever is fit for a woman is not fit for a man</p>	<p>10א. משנה מסכת שבת פרק ו משנה ג לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם...</p> <p>10ב. תלמוד בבלי מסכת שבת דף סב עמוד א אמר עולא: וחילופיהן באיש. אלמא קסבר עולא: כל מידי דחזי לאיש - לא חזי לאשה, ומידי דחזי לאשה - לא חזי לאיש.</p>